

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số: 1139 7 tháng 5 năm 2017

Thơ ngỏ

Chơn Tình

*Chơn tình tiến hoá tới vô cùng
Học hỏi chính mình tâm chuyển tiến
Trí triển tâm yên duyên tận độ
Dày công tu luyện pháp công thành*

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám 1991

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải toả uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Muốn ổn định như Bé thì phải làm sao?
- 2) Pháp có sẵn là pháp nào?
- 3) Tại sao càng bàn bạc với Bé lại càng thấy dễ thương?
- 4) Công đức là sao?
- 5) Công Giáo là sao?
- 6) Phật Giáo là sao?
- 7) Còn các đạo khác thì sao?

<p>1) <i>Hỏi: Muốn ổn định như Bé thì phải làm sao?</i></p> <p>TL: Thưa thì phải thực hiện một kỳ công cho chính mình, pháp của Trời có sẵn, tâm của con người chịu nhận, để tiến thân hay không cũng tùy duyên mà cải tiến lần lần.</p>	<p>2) <i>Hỏi: Pháp có sẵn là pháp nào?</i></p> <p>TL: Thưa Pháp Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, phải đọc cho kỹ những chi tiết phải làm, hằng ngày thực hành thì mới tiến từ tâm lẫn thân.</p>
<p>3) <i>Hỏi: Tại sao càng bàn bạc với Bé lại càng thấy dễ thương?</i></p> <p>TL: Thưa càng bàn bạc với Bé thì càng thương mến kỳ công của Bé đã và đang hành và đóng góp, cho nên Bé thương nói chuyện công đức không hoang phí là vậy.</p>	<p>4) <i>Hỏi: Công đức là sao?</i></p> <p>TL: Thưa việc làm cống hiến cho chung mà không tính toán mưu lợi về tiền tình, lúc nào cũng sống động trong nguyên lý tự nhiên và hồn nhiên.</p>
<p>5) 3-10-91 <i>Hỏi: Công Giáo là sao?</i></p> <p>TL: Thưa lấy công tâm hướng nhận giáo lý minh bạch của Chúa đã ban, cho nên người công giáo luôn luôn phải nghĩ việc hữu ích cho chung, với một công tâm thành thật.</p>	<p>6) <i>Hỏi: Phật Giáo là sao?</i></p> <p>TL: Phật Giáo là người hướng thiện tâm thân nhẹ nhõm, nhận lời giáo huấn từ bi của Đức Phật qua kinh kệ, phân giải trí óc minh chánh, ăn năn sám hối, dẹp bỏ thị phi sắc tướng, giữ tâm thức mà hành sự.</p>
<p>7) <i>Hỏi: Còn các đạo khác thì sao?</i></p> <p>TL: Thưa thầy thầy cũng đều nằm trong nguyên lý từ bi, khai triển tâm thức thì mới có người theo để tu tiến, nói chung cũng đều là pháp của Trời ban, duyên nào thì hợp với pháp ấy, không thể buộc ai theo ai cả, tùy tâm mà thức tùy duyên mà hành, lẽ công bằng lúc nào cũng sống động, kỳ thị đạo này đạo kia là một đại tội, tự gây chia rẽ, tình Trời phân tán, phước mỏng cô đơn.</p>	

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

Tiền

Tiền là Kim Mẫu tại trần
Giúp hồn tiến hóa góp phần dựng xây
Cảm thương nhơn loại vui vầy
Tận tình phục vụ đổi thay thế tình
Không tiền tha thiết nhơn tình
Có tiền lại tự rẻ khinh người đời
Lắm khi phục vụ hợp thời
Lắm khi bê trễ gât thời nắng mưa
Đi đi lại lại cũng vừa
Tiền nào của nấy nắng trưa phải chiều
Biết mình rõ lý càng siêu
Mẹ thương mẹ độ mẹ dìu tâm con
Đồng tiền giải quyết sống còn
Hết tiền lại phải tự bòn sửa tâm
Tu hành rõ lý diệu thâm
Tâm là chánh pháp tâm tầm đường đi
Một lòng dự cảnh trường thi
Học bài thanh trực tạm ghi tạm hòa
Thức hồn đại nạn vượt qua
Tâm không dấy động chan hòa tình thương
Từ bi khai mở dựa nương
Mẹ trong thanh tịnh mẹ thương suốt đời
Bình tâm thanh tịnh sáng ngời
Độ tha tại thế đời đời yên vui
Tâm người tu luyện rèn trui
Tiền trao tạm sống an vui cõi trần
Dựng xây Kim Mẫu góp phần
Trợ duyên học hỏi lần lần quán thông
Nằm trong nguyên lý hóa công
Sanh trụ hoại diệt một lòng tự tu
Chẳng còn ý niệm tiền xu
Nam mô thay thế trùng tu hoài hoài
Tự mình khai triển thanh đài
Mẹ trong chơn thức Mẹ hoài bảo thương./.

Lương Sĩ Hằng
Montreal, 16-09-1988

VÁN ĐẠO FOUNTAIN VALLEY
25/7-15/8/1981 (Cuốn 5)

Bạn đạo: Xin phép được hỏi Thầy,

Đức Thầy: Dạ,

Bạn đạo: *Cái điển của Đức Phật Thích Ca và cái điển của Đức Chúa Kitô khác nhau như thế nào?*

Đức Thầy: Hai phần đó không có gì khác hết; đều là thực hiện từ bi mà thôi. Chớ nêu khác nhau thì có sự cạnh tranh của Bề Trên. Bề Trên đều thực hiện từ bi, tha thứ, và xây dựng tâm linh; thì không có cái gì đụng chạm hết. Hai, tuy hai, nhưng mà một. Không có xa cách, nhưng mà người đời phân cách, phân địa vị, và tự ngăn cách mà thôi. Chớ kỳ thật không có sự ngăn cách của Bề Trên. Hai là một mà thôi. Thì không tin, cứ lấy cái lý mà tồn tại tại thế để so sánh, thì hai cái lý đó nó có một cái lý mà thôi. Còn gì nữa?

Bạn đạo: *Xin phép Thầy cho con hỏi thêm một câu nữa ạ. Thưa Thầy, con người ta như vậy là có hai phần, một phần vật chất và một phần về tinh thần, tức là phần tinh thần đó là phân linh hồn. Như vậy, thưa Thầy, đối với phái Vô Vi này, trọng về phần tinh thần để hướng lên với Thượng Đế. Như vậy thì, thưa Thầy, sau khi mà chết, mà diệt, thì cái phần xác đó nên chôn hay là nên thiêu? Như thế nào tốt hơn ạ?*

Đức Thầy: Đối với những người mà có thể giải thoát trong cuộc sống, và mỗi đêm họ được đi và họ làm chuyện, kêu bằng "Hoàng Đạo, trả Đạo," trong cái tâm thức của họ, thì sau khi đi rồi, muốn thiêu hay là chôn cũng không còn nghĩa lý. Mà những người, kêu bằng, chưa đạt tới cái sự cao siêu đó, thì nên chôn hơn là thiêu.

Bạn đạo: Dạ.

Đức Thầy: Con người mà tự giải thoát được thì nó đã trả rồi, nó trả trước khi nó đi. Như tui, bây

giờ là tui, một ngày cho ăn một hai chén cơm, nhưng mà tui phải làm việc rất nhiều; tui trả. Tui trả cho cái khối thiêng liêng cũng như người đời. Đó. Thành ra, tu về Vô Vi cũng chú trọng hai nơi, "Đời, Đạo song tu."

Bạn đạo: Dạ.

Đức Thầy: Đời là thể xác của chúng ta. Cho nên chúng ta mượn cái Pháp mà để cho cái thể xác nó được có trật tự và dôi dào, và tươi trẻ, vun bồi sức mạnh để một ngày kia chúng ta ứng phó với những cái tình cảnh hoằng Pháp,

Bạn đạo: Dạ.

Đức Thầy: Gặp phải trở ngại. Thì cái đó, cái đời mà không lo song song, thì cái Đạo không bao giờ có; kêu bằng "Đời, Đạo song tu."

Bạn đạo: *Dạ. Thưa Thầy, con muốn hỏi thêm sâu, đi sâu vào một chút nữa, là thế này.*

Đức Thầy: Dạ.

Bạn đạo: *Con người ta, cái thể xác, tức là thuộc về Ngũ Hành,*

Đức Thầy: Dạ.

Bạn đạo: *Tất nhiên nó phải trở lại Ngũ Hành.*

Đức Thầy: Đúng.

Bạn đạo: *Nhưng mà những người tu theo, nói thực tình ra thì tức là đắc đạo là siêu thoát được,*

Đức Thầy: Dạ.

Bạn đạo: Nhưng mà những vị đã đắc đạo được thì phần, một số, phần lớn là sẽ kết được Thánh Thai, tức là,

Đức Thầy: Ừ.

Bạn đạo: Xá lợi ở trong thân thể của mình?

Đức Thầy: Dạ.

Bạn đạo: Vậy thì cái xá lợi đó, sau khi mà chết đi rồi, có xá lợi ở trong cái thể xác đó, cũng cần lấy ra để mà duy trì cái đó, để mà lưu giữ cái đó; có phải thế không ạ?

Đức Thầy: Đúng theo Vô Vi, là, "Nhứt trần bất nhiễm," thì cái xá lợi của nó là thuộc về Điền, thì thuộc về phần hồn căn bản; chứ không phải "Xá lợi" mà như người ta nói rằng, "Tôi đốt, rồi nó ra cái cục đó." Không phải đâu!

Bạn đạo: Dạ.

Đức Thầy: Cái xá lợi đó di chuyển vô cùng; cái xá lợi đó không phải là cái xá lợi, kêu bằng, "Tồn tại tại thế gian;" nhưng mà nó tồn tại trong cõi Vô Vi, "Trong Không mà Có."

Bạn đạo: Dạ.

Đức Thầy: Thành ra không cần giữ lại. Nếu giữ lại, thì làm sự mê tín mà thôi, cũng như cái ảo thuật, nói, "Tôi đốt xác người này, có cái cục như thế này; đốt tim người kia, không cháy!" cũng là một cái chuyện ảo ảnh; thì không có dẫn tiến được.

Bạn đạo: Dạ.

Đức Thầy: Bởi vì cái phần đó là lưu lại tại thể, luôn luôn lưu lại tại thể. Còn phần thăng hoa đi lên trên, thì cái phần Thanh Điền mà thôi. Cái đó là, "Trường tồn bất diệt."

Bạn đạo: Dạ.

Đức Thầy: Không có ai được tìm kiếm hết.

Bạn đạo: Dạ, thưa Thầy, như vậy cái phần xá lợi đó, là cái phần thuộc về linh hồn,

Đức Thầy: Linh hồn.

Bạn đạo: Có thể biến hiện được?

Đức Thầy: Biến hiện được.

Bạn đạo: Dạ, con hiểu.

Đức Thầy: Quý báu vô cùng.

Bạn đạo: Dạ, con có đọc sách Thầy nói là khi mình luyện cái Pháp Công Phu này, mình sẽ thấy có những "Điều lạ lùng" xảy đến với mình mà mình không bao giờ thấy hồi trước; dạ, Thầy có thể cho con biết những điều lạ lùng đó là như thế nào?

Đức Thầy: Trong sách đó không có nói, "Điều lạ lùng,"

Bạn đạo: Dạ.

Đức Thầy: Nhưng mà khi mình Thiền, cái giai đoạn trước đó, là không nghĩ cái chuyện ảo ảnh nhưng mà nghĩ về sức khỏe của bản thân trước. Rồi sau cái sức khỏe ổn định rồi, lúc đó mình mới thấy những cái cảnh vật khác hơn; trong lúc mình nhắm mắt, mình thấy. Trước kia, mình nhắm mắt không thấy ánh sáng, sau này mình nhắm mắt mình thấy ánh sáng, và thấy những màu sắc, "Ngũ sắc, ngũ quang; huyền sắc huyền quang," ở trong này, chứ không phải ở ngoài; mà mình thấy được. Đó. Còn cái giai đoạn đầu là chỉ luyện sức khỏe thôi. Đó. Rồi giai đoạn thứ nhì mới thấy cái đó. Rồi từ cái đó nó mới vun bồi về tâm linh: là thấy cái huyền vi, "Về mắt phàm, mở mắt không thấy; mà tôi, nhắm mắt, tôi thấy. Là tôi đã mình định cái việc nội tạng tôi nó được thanh nhẹ hơn, và người tôi nó thông minh hơn, và nó sáng suốt hơn xưa; và nó dẹp bỏ những sự, kêu bằng, 'Động loạn, hận thù' của ngoại cảnh." Thì nó mới sống trong an lành, và tiên thăng vào tình thương và đạo đức."

Bạn đạo: Dạ, con không hiểu là nếu mà mình tiếp tục, tu luyện cái Phương Pháp Công Phu này, thì mình sẽ đạt được kết quả gì? Thầy có thể tóm tắt cho con biết được không?

Đức Thầy: Mình sẽ có kết quả, là mình biết, "Mình là ai, ở đâu đến đây, rồi sẽ về đâu;" là điều quan trọng nhất, là cứu cánh của Vô Vi là vậy. Khi mình tu, mình ở thế gian chưa biết mình là ai, mình vẫn bị lôi cuốn bởi ngoại cảnh; mà khi chúng ta biết ta là ai, thì ta không có bị lôi cuốn, và ta sẽ ảnh hưởng người khác.

Bạn đạo: Cảm ơn Thầy.

Bạn đạo: Kính thưa Ông Tám, xin phép Ông Tám, hỏi một câu. Hiện thời bây giờ ấy, trong thế giới thì nó có hai cái chủ nghĩa: chủ nghĩa Tư Bản, và chủ nghĩa Cộng Sản. Hai cái đó nó xung đột với nhau, thành ra cứ chết chóc hằng ngày. Chẳng hạn như Việt Nam, chết biết bao nhiêu, bao nhiêu người. Thì nếu mà ta quan niệm rằng những cái xung đột đó là cái chương trình cần thiết mà Thượng Đế đã xếp đặt để mà cho con người sống ở địa cầu để tiến hóa, vậy thì câu hỏi thứ nhất, "Thượng Đế có thể có một cái chương trình nào mà bớt chết người được không?" Thứ hai nữa, chẳng hạn như những cái người thừa hành những chương trình đó, như Hồ Chí Minh chẳng hạn đối với Việt Nam, thì, "Đó là tội nhân, hay là cái người đó vô tội?"

Đức Thầy: Cho nên, hai cái chủ nghĩa đó là cũng cái chương trình của Thượng Đế đặt, vì Thượng Đế thấy rõ con Ngài không có đũa nào chết, mà nó chỉ đi học lớp này tới lớp kia thôi; không có người nào chết hết. Mà người thế gian chỉ nhìn cái bề ngoài và không biết cái thực chất của bên trong, rồi đâm ra muốn bênh vực. Rồi bây giờ chúng ta lấy cái gì chứng minh? "Bây giờ tôi bênh vực cái này, để tui cứu cái kia;" mà rốt cuộc rồi, "Tôi cũng chết!" Hỏi chớ, "Tôi cứu được ai?" Đó. Cho nên, Thượng Đế thấy rằng con Ngài là phần hồn, chớ không phải thể xác. Cho nên, Ngài đã lo về phần hồn, để cho con Ngài tiến, và dừng tiến hơn: gặp những cảnh ngộ chấn động đau thương như vậy nó mới thức. Và sau cái thức đó, nó lại đẹp đẽ lên, tươi sáng lên, dũng mãnh hơn.

Cho nên, chúng ta thấy rõ ràng, trong cái cuộc đời mấy chục năm mà cái tâm hồn chúng ta được vững hơn con chúng ta, là nhờ cái gì? Nhờ cái sự vầy xéo của cảnh đời, và nó cho chúng ta vững hơn. Thì cái cuộc chiến tranh kia cũng vậy; cái Cuộc Đại Tạo của Càn Khôn Vũ Trụ cũng vậy: nó phải đụng, va chạm, rồi nó mới tiến hóa. Còn cái phân, kêu bằng, "Thực thi không đúng đường lối của Thượng Đế," thì, tại sao; ai bỏ tù họ? Vì họ vun bồi sự tăm tối thay vì sự sáng suốt, thì họ tự giam họ mà thôi; chớ Thượng Đế luôn luôn Đại Từ Bi và không giam ai hết. Cho nên, chúng ta có thể làm sai trong một phút, rồi chúng ta sẽ sai mãi mãi, hoài hoài. Cho nên, chúng ta tu, chúng ta thấy rõ sự sai của chúng ta, và chúng ta vun bồi sự sáng suốt, thì chúng ta sẽ tiến hóa trong cái sự trung dung sáng suốt mãi mãi. Cho nên, cái sự thưởng, phạt, là do hành giả mà thôi. Cho nên, một người nào mà thức tâm thì Thượng Đế cũng ban ơn; mà những người nào chưa thức tâm thì họ chọn con đường tối tăm, thì họ bị tự giam hãm họ trong A Tỳ Địa Ngục, chớ không có tiến triển nổi. Đó; là tôi trả lời hết rồi chưa?.

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

Hướng tâm cầu nguyện

1) Kính xin Quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho cụ bà Nguyễn Thị Biều (tự Diệu Hiền) sanh năm 1920 là mẹ ruột của bạn đạo Phan Hùng (hay Phan Thành Triệu) và là mẹ chồng của bạn đạo Nguyễn Thị Ngọc Linh từ trần lúc 11 giờ 44 phút ngày 28 tháng 4 năm 2017 nhằm ngày mùng 3 tháng 4 năm Đinh Dậu, an táng tại ấp Thạnh Tân, xã Bảo Thuận, huyện Ba Tri, tỉnh Bến Tre, Việt Nam hưởng thọ 98 tuổi, sớm được siêu thăng tịnh độ
Thành thật cảm ơn Quý bạn đạo
Thiền viện Tâm Linh Tự Cứu kính báo

2) Xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho bạn đạo TRẦN NGUYỆT CHÂU .Sinh năm 1965. Mất ngày 02.05.2017 tại TT.Phước Vân H. Ninh Phước tỉnh Ninh Thuận (bị tai nạn giao thông) hưởng dương 53 tuổi, được siêu thăng tịnh độ.
Xin chân thành cảm ơn quý bạn đạo.
Trần Văn Hiệp (Phan Rang)